

Dracula wampiry bez zębów

2023-11-03

Czyli: Czy wampiry miewają koszmary?

Thomas Renfield (Peter MacNicol) to radca prawny z Londynu. Obowiązki kazały mu udać się do Transylwanii, ma tam spotkać się ze swoim klientem. Nie najlepiej znosi podróż, od stanu transylwańskich dróg dostaje mdłości. Chętny do pomocy współpasażer zobowiązuje się do poproszenia woźnicy, aby zwolnił. Zamiast tego, widząc zachodzące słońce, każe zrobić coś przeciwnego, przyspieszyć jazdę. Woźnica, również zauważa kryjące się powoli za horyzontem słońce, bez chwili wahania, ale z lekką paniką w oczach przyspiesza. Udaje się, tuż przed zachodem wóz dociera do pewnej miejsciny. Zmaltretowany ostrą jazdą Renfield może odetchnąć z ulgą.

Tu jednak nie kończy się droga Renfielda, chce udać się dalej, na przełęcz Borgo, do zamku. Woźnica jednak stwierdza, że nie ma mowy, po zmroku ma iść sobie sam, a mieszkańcy, wpadają w przerażenie, słysząc o celu jego podróży. Tam mieszka jego klient, hrabia Dracula (Leslie Nielsen). W ostrzeżenia o wampirach, mających tam mieszkać nie wierzy, traktuje to jako zabobon. Pomimo ostrzeżeń udaje się w drogę.

Zamek jest stary, bardzo zapuszczony, pełen pajęczyn. Wygląda, jakby nikt w nim nie mieszkał, to jednak nie prawda. W środku palą się pochodnie, a chwilę po wejściu Thomasa, pojawia się sam właściciel, hrabia Dracula.

Gospodarz jest dziwny, nie dość, że po upadku ze schodów absolutnie nic mu nie jest, to potrafi przenikać przez pajęczyny. Nie przeszkadzają mu też latające w jego posiadłości nietoperze.

Jest dość konkretny, proponuje natychmiastowe sfinalizowanie kontraktu, oczywiście, o ile jego gość nie jest zmęczony. Chwilę później hrabia staje się właścicielem opactwa Carfax.

Nocą w pokoju zajmowanym przez Thomasa pojawiają się dwie młode, ponente kobiety. Dość niezwykle, nie wchodzą, a jakby wjeżdżają. Blade, o dużych kłach wystających z ust. Z początku niezadowolony z ich obecności w łóżku, Renfield szybko zmienia zdanie. Na szczęście, albo nieszczęście te igraszki przerywa przechodzący obok Dracula. Następnie czyni z biednego radcy prawnego swojego niewolnika. Ma za zadanie mu służyć i za wszelką cenę chronić hrabiego i jego... trumnę. Wieczorem następnego dnia wyruszają do Anglii na pokładzie statku „[Demeter](#)”.

Nowy dom Draculi sąsiaduje z zakładem dla obłąkanych. Oprócz doktora Sewarda (Harvey Korman) mieszka tam jego córka Mina (Amy Yasbeck) i przyjaciółka rodziny Lucy (Amy Yasbeck). Ta ostatnia wpada w oko hrabiemu i wygląda, że z wzajemnością. Nocą złowrogi (Leslie złowrogi?) hrabia Dracula pojawia się w pokoju Lucy i zaspokaja swój głód krwią młodej kobiety. Tak, to ten hrabia Dracula, wampir..

Lucy źle się czuje po wizycie hrabiego, jest bardzo osłabiona, nie ma sił ruszyć się z łóżka. Na szyi ma widoczne ślady od zębów. Doktor Seward nie jest w stanie postawić diagnozy, chce poprosić o konsultację profesora Abrahama Van Helsinga (Mel Brooks). Filozofa, ekscentryka, znakomitego lekarza i specjalistę od rzadkich chorób. Tylko on będzie widział, co się dzieje. Van Helsing szybko stawia diagnozę. Rany zadała istota nadprzyrodzona, wampir. Nie spocznie on, aż nie wysysie całej krwi z Lucy. Kiedy to się stanie, kobieta umrze i zamieni się również w wampira. Rozpoczyna się walka z nieumarłą istotą.

„**Dracula wampiry bez zębów**” to odpowiedź Mela Brooksa na powieść, ale przede wszystkim film „[Dracula](#)” w reżyserii [Francisa Forda Coppoli](#). Opowieść została potraktowana w sposób, w jaki Mel najlepiej potrafi. Została oddarta z dramatyzmu, grozy i horroru na rzecz komedii.

Już sam widok hrabiego Draculi w wykonaniu Leslie Nielsena i jego próby bycia przerażającym powodują wielki uśmiech. Kto jak kto, ale Leslie nie potrafi straszyc. Wystarczy, że spróbuje, albo co gorsza, uśmiechnie się przy tym, widz nie ma innego wyboru jak również się uśmiechnąć.

Film nie ma ani jednej sceny, która mogłaby zostać uznana za straszną. Kiedy powiedziałem synowi, aby spojrzał na ekran i zobaczył „najstraszniejszą” scenę w filmie, czyli przebijanie Lucy osikowym kołkiem, po jej zakończeniu tylko spojrzał na mnie z politowaniem... Co tu było strasznego...

„**Dracula wampiry bez zębów**” to dobra, komedia, ale taka jest większość filmów Mela Brooksa. Pomimo że tematyka kojarzy się z czymś strasznym, tu wszystko jest śmieszne i zabawne. Przy filmie spędziłem miłe chwile i nie było istotne, że znam zarówno powieść, jak i film Coppoli, czy ten, właśnie oglądany obraz. To dobra komedia.

Tytuł polski: **Dracula wampiry bez zębów**

Tytuł oryginalny: **Dracula: Dead and Loving It**

Reżyseria Mel Brooks

Leslie Nielsen jako hrabia Dracula

Mel Brooks jako Profesor Abraham Van Helsing

Peter MacNicol jako Thomas Renfield

Steven Weber jako Jonathan Harker

Amy Yasbeck jako Mina Murray

Lysette Anthony jako Lucy Westenra

Harvey Korman jako dr Jack Seward

